

Půda 2077

Karel
Bedřich
Michal
Václav

Děj se odehrává na půdě pokryté folií. Po prostoru přechází Karel, něco počítá, občas něco zapíše do papírů rozložených na stole, občas se zaposlouchá a podívá na hodinky. Po nějaké době se ozve zaklepání a někdo se pokouší otevřít dveře zajištěné háčkem. Karel ihned skočí za dveře a vytahuje nůž.

Bedřich: Kluci jste tam?

Karel: Heslo!

Bedřich: Karle? To jsem já, Bedřich, pust' mě dovnitř.

Karel: Říkám heslo!

Bedřich: Eeef... Posílám vás jako ovce mezi vlky. Proto buďte chytří jako hadi a bezelstní jako holubice?

Karel: To je sice heslo, ale z minulého týdne.

Bedřich: No tak... Svobodný a otrok, patricij a plebejec, baron a nevolník, cechovní... eee Já nevím, pust' mě, vždyť jsem ti řekl jiné heslo.

Karel: Bedřichu. A co by to bylo za pořádek, kdybych tě pustil s heslem z minulého týdne?

Bedřich: Vždyť je teprve pondělí. Karle. Já se to během týdne naučím... Karlé.

- Karel neochotně otevírá dveře.

Bedřich: Ahoj Karle! Ostatní tu ještě nejsou? Tak to stihnu aspoň uvařit!

Karel: Bedřichu. Čti.

Bedřich: „Svobodný a otrok, patricij a plebejec, baron a nevolník, cechovní mistr a tovaryš, vedli nepřetržitý boj, tu skrytý, tu otevřený, boj, který pokaždé skončil revolučním přetvořením celé společnosti...“ Kdo to zase vybíral tohle to. To si přeci nemůžu nikdy zapamatovat takovou volovinu... Nevybíral si ho ty?

Karel: Dovol. Já vybírám heslo každý druhý týden, tohle je Václavovo heslo.

Bedřich: Já vyvětrám, je tu hrozně vydejháno-

Karel: -Zavři to okno, narušíš odstínění!

Bedřich: Karle už teď se tu skoro nedá dýchat a to jsi tu byl sám, co až přijde zbytek?

Karel: Odstínění je základním kamenem naší ochrany, sebemenší narušení znamená riziko odhalení.

Bedřich: Budu vařit „tradiční asijské tajemství našich babiček“...

Karel: Kde máš mobil?

Bedřich: Nechal jsem ho dole v odstíněné schránce jako vždycky Karle.

Karel: Dobře, otevři to okno, ale jenom decentně.

Bedřich: Já vím, s každým centimetrem navíc riziko roste exponenciálně, budu to mít na paměti.

- Bedřich vytahuje z batohu vaříč a šroubuje ho na plynovou bombu, kterou vytáhl z pod stolku. Pak z batohu vytahuje wok, nůž, prkýnko a suroviny a víno. Začíná s přípravou jídla.

Bedřich: Jak to vypadá s naším plánem, Karle?

Karel: Dobře... ale vypadalo by to mnohem líp, kdybychom se byly schopni sejít v domluvený čas. Nevíš, proč Michal s Václavem ještě nedorazili.

Bedřich: To nevím Karle. Michal psal, že musí podniknout kroky, aby Marta nepojala podezření a neodhalila naši konspiraci, ale než jsem získal více informací, odložil jsem mobil do schránky a zamaskoval tak svou digitální stopu. Hádám tedy, že budeme muset čekat. Chceš-li, mohu ti ukrátit čekání skleničkou vína?

Karel: Během konspirace nepiji. Ty bys taky neměl.

Bedřich: Jenomže já vařím Karle a během vaření piji vždy.

Karel: A co Vašek?

Bedřich: Jak jsem říkal, nevím Karle. Už delší dobu nebyl online a nemám o něm žádnou zprávu.

Karel: Bedřichu, víš, co by to mohlo znamenat?

Bedřich: Nevím Karle.

Karel: Co když umělá inteligence Vaška odhalila. To by pro naše spiknutí mohl být konec.

Bedřich: Myslíš, že by nás Václav prozradil? Zrovna on se svým uvědomělým postojem k naší věci?

Karel: Co ale znamená postoj a zásady, když jsi podroben nepředstavitelnému mučení. Copak nevíš, jaké všechny metody umělá inteligence používá proti bojovníkům za svobodu?

Bedřich: Nevím Karle. Jaké?

Karel: No... Nepředstavitelné. A vůbec jestli ho odhalili s materiálem, který měl donést...

- Ozve se zabouchání na dveře

Michal: Ste tam?

Bedřich: To je Michal. Já mu otevřu.

-Karel zastaví Bedřicha

Karel: Kdo je tam!

Michal: Karle, proč zamykáte, Otevři sakra.

Karel: Kdo je tam!

Michal: Michal, jsme byli domluvení na dnešek, ne?

Bedřich: No vidíš je to Michal, tak já mu otevřu.

Karel: A jaké je heslo!

Michal: Posílám vás jako ovce mezi vlky. Proto buďte chytří jako hadi a bezelstní jako holubice?

Bedřich: No vidíš!

Karel: To je staré heslo!

Michal: Ty Karle, já můžu jít klidně dělat něco jinýho. Mám vlastních starostí dost.

Bedřich: Tak mu otevři Karle.

- Karel neochotně otevírá.

Michal: Sláva.

Karel: Víte, proč se tady scházíme? Co tady plánujeme? Jak nebezpečná operace to je? A vy pořád chodíte pozdě a nedokážete si ani zapamatovat heslo!

Michal: Nesud'te, abyste nebyli souzeni. Hele já tu taky nemusím bejt, jo.

Bedřich: Vždyť jsi sotva přišel Michale, za chvíli budu podávat jídlo.

Michal: To je dobře, mám děsnej hlad, dneska jsem ještě nepozřel.

Bedřich: Smím nabídnout před jídlem skleničku.

Michla: Smíš. Karle, je sice skvělé, že jsi svoji půdu zapůjčil jako půdu konspirační, ale nebylo by možné tu zbudovat výtah? Ty schody jsou příšerný.

Karel: Památkový odbor umělé inteligence mi to zamítl. A když mluvíme o schodech, o Václavově situaci náhodou nic nevíš, Michale?

Michal: Jo, potkal jsem ho, když jsem šel od Věry. Mám ho omluvit, že přijde později, že se ještě musí vrátit domů pro tu rozbušku.

Bedřich: Od Věry?

Karel: Neměl jsi odvracet Marty podezření?

Michal: No vždyť.

Karel: Počkej Michale, to nechápu.

Michal: Co na tom nechápeš? Jak mám asi Martě vysvětlit, tohle to naše scházení? Tak jsem si musel najít milenku, aby to nevypadalo podezřele... Co to vlastně vaříš?

Bedřich: „Tradiční asijské tajemství našich babiček“.

Michal: Aha. Dals tam sójovku?

Bedřich: Do asijských pokrmů se vždy dává sójová omáčka.

Michal: A dals tam jarní cibulku?

Bedřich: Do asijských pokrmů se vždy dává jarní cibulka.

Michal: A dals tam rybí omáčku?

Bedřich: No vidíš, na tu bych málem zapomněl.

- Bedřich přidává rybí omáčku

Michal: To je dobře, tu nesnáším.

Karel: Michale, přinesl jsi ty plány toho centra, jak jsme se domlouvali?

Michal: Ne.-

Karel: -Michale jak to myslíš, že ne? K čemu se tady scházíme, k čemu tady něco plánujeme? Proč já se vůbec snažím? To není žádná konspirace! To je naprostý amatérismus! Nač já se namáhám tady něco sepisovat? Pane bože, proč jsem já nebožák nešel konspirovat s Pištou!

- Ozve se zaklepání

Václav: „Přátelé nerad vás ruším uprostřed emotivní rozpravy, ale: „Svobodný a otrok, patricij a plebejec, baron a nevolník, cechovní mistr a tovaryš, vedli nepřetržitý boj, tu skrytý, tu otevřený, boj, který pokaždé skončil revolučním přetvořením celé společnosti...“

Karel: Václave!

- Karel pouští staršího pána dovnitř

Václav: Přátelé rád vás vidím a omlouvám se za zpoždění. Michale děkuji za zapůjčení brašny.

Bedřich: Václave jdeš akorát na večeři. Tady jsou talíře. Karle, Michale, Václave. Václave, prosím tě, nemohl bys příště vymyslet nějaké jednodušší heslo. My si ho nemůžeme zapamatovat a Karlovi to pak nedělá dobře.

Václav: Ale Bedřichu, vždyť to řekl Karel.

- Všichni kromě Václava koukají na Karla

Karel: Já jsem nic takového nikdy neřekl.

Václav: Marx... Dobrá Bedřichu, pokusím se příště zvolit jiný citát. Michale opatrně s tou brašnou, rozbušku jsem uschoval do přední kapsy.

Karel: Vidíte to? Vidíš to Michale. Václav dostal úkol a bez zaváhání ho splnil, zatímco ty...-

- Michal mezitím rozpíná brašnu a vytahuje z ní desky s papíry.

Michal: Plány od serverového centra jsem nepřinesl, protože jsem je měl v brašně, kterou si ode mě půjčil Václav na přenos rozbušky. Takže na mě přestaň křičet a pojd'te se konečně najíst, protože já už na vás čekat nebudu!

Bedřich: Dobrou chuť pánové.

Václav: A co za pokrm, to hodláme pojमत?

Bedřich: „Tradiční asijské tajemství našich babiček“.

Michal: Fuj, kde si ten recept vzal?

Bedřich: Zeptal jsem se umělé inteligence na nějakou kulinářskou novinku.

Karel: Bedřichu. To snad děláš schválně. Uvědomuješ si vůbec důvod našich schůzek?

Bedřich: No ano Karle, uvědomuji. Scházíme se tu jako odbojová skupina proti utopickému teroru umělé inteligence, jež nahradila lidské vládnoucí elity. Říkám to přesně Karle?

Karel: Říkáš Bedřichu. A připadá ti to vhodné, využívat umělou inteligenci přímo tady mezi námi?

Václav: Karle, nerad ti vstupuji do řeči, ale mně to naopak připadá jako úžasný experiment. Bedřich tímto pokrmem brilantně poukázal na jasné nedostatky umělé inteligence. A tím dokazuje, že její kredibilita není ani zdaleka tak neochvějná, jak společnost věří.

Michal: To je fajn pohled na věc, ale teď mi teda laskavě vysvětlete, proč musím pokaždé dole zamykat mobil do té schránky, když si tady Bedřich, pak vesele nechává generovat recepty?

Karel: To je správná otázka Michale. Kde jsi vzal ten recept, Bedřichu?

Bedřich: Přiznám se, že původně jsem se ho chtěl naučit z paměti, ale nakonec jsem si ho raději napsal tady na papírek.

Karel: Dobrá tedy. Jestli jsme už všichni dojedli, přistupme k dnešní akci.

- Bedřich rychle uklízí ze stolu, Karel na něm rozprostírá mapu

Karel: Teď se nacházíme tady, právě je 18:26, to znamená, že přesně za 3 hodiny a 7 minut se setmí. To bude čas, kdy spustíme operaci. Ve 21:44 nastoupíme na hromadnou dopravu zde. Nesmíme zanechat v systému žádnou stopu, takže doufám, že máte všichni papírovou jízdenku?

Bedřich: Ano Karle

Michal: Jo

- pauza

Karel: Václave?

Václav: Já jsem důchodce, takže jezdím zdarma.

Karel: Výborně. Ve 22:20 vystoupíme na konečné a pěšky se vydáme do průmyslové zóny přímo sem. Michale, podej plány serverového centra. Jak se dostaneme dovnitř?

Michal: Nedostaneme.

Karel: Cože? Michale, měl jsi za úkol zjistit, kde bude mít náš zásah nejdestruktivnější účinek a zanést to do plánů.

Michal: Vždyť jo. Včera jsem se tam byl projít s Věrou. -

Karel: - S Věrou?!

Michal: Chodí tam venčit psa. A kdybych tam šel sám, Marta by mohla pojmout podezření. Tady z boku je tam požární žebřík, tak to odpálíme na střeše.

Karel: Měli jsme to odpálit uvnitř, Michale.

Michal: Hele, jestli se ti to nelíbí, tak já můžu jít za Věrou, jo.

Karel: Dobře. Bombu tedy dopravíme na střechu a tam ji odpálíme. Bedřichu podej bombu. Vašku ukaž nám rozbušku.

- Václav z brašny vytáhne něco zabaleného ve staniolu

Václav: Přátelé, jak všichni víte, stále používám svůj starý mobil s lithiovou baterií. Nedávno mě Johanka poslala do skleníku pro rajčata k obědu. A já ho tam zapomněl a zjistil jsem to až za několik dní. To už byla baterie celá nafouklá. Jak všichni víme, takováto lithiová baterie hrozí vzplanutím a výbuchem, proto také zakázali jejich výrobu. A tak mě to napadlo. Připevníme mobil k bombě. Takto.

- Václav lepí lepicí páskou mobil k plynové bombě.

Václav: A až na mobil zavoláme, tak baterie exploduje a s ní pak exploduje i bomba.

Bedřich: Václave ty jsi geniální.

- Mobil připevněný na plynové bombě začne zvonit. Všichni hrůzou ztuhnou a koukají na mobil. Ozve se rána, mobil se rozletí. Plynová bomba stojí stále na místě.

Václav: Jste všichni v pořádku, přátelé?

- Následující tři repliky naráz:

Karel: Ano. A ty. Vašku

Bedřich: Ano. A ty Václave

Michal: A. A ty?

-Václav se pomalu blíží k plynové bombě.

Václav: Já také přátelé. Omlouvám se, zřejmě jsem ho zapomněl vypnout.

- Václav dojde až k plynové bombě, vezme ji opatrně do rukou a otočí ji k přítomným, tak aby viděli díru po výbuchu lithiové baterie.

Václav: Bedřich nám svým vařením dnes zřejmě zachránil život přátelé.

- Karel se nadechuje, ale v tom se rozezní umělý hlas z venku. Okamžitě vyjděte z budovy, opakují, okamžitě vyjděte z budovy...

Michal: Tak nás našli.

Hlas: ...okamžitě vyjděte z budovy, v půdních prostorech byl zaznamenán požár...